



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus HUMANIS. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 1. Vtrum contritio essentialiter sit detestatio, an dolor.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

Tertio; Non poterat imponi Sacerdotibus: neque illi qui pœnitentiam publicam egerant, poterant ad Ordines promoueri; vt patet ex cap. 14. epistolæ Syriaci ad Himericum Tarraconensem Episcopum. Nec etiam coniugatis, sine consensu alterius coniugis: nam à complexu coniugali tales pœnitentes abstinere debebant; vt patet ex Concilio Arelatenſi 2. can. 21. & 22.

Quarto, A solo Episcopo imponebatur, & ab eodem soluebatur; non autem à Presbyteris, nisi in absentia Episcopi; idque urgente necessitate; vt patet ex Concilio Carthaginensi 2. cap. 4. & ex epistola 86. D. Leonis.

Quinto, Imponebatur feria 4. ante Dominicam Quadragesimam; vt patet ex Concilio Agathensi apud Gratianum dist. 50. Can. In capite. In cuius signum consignantur adhuc fideles eodem die cineribus. In die autem Cœnæ Domini omnes reconciliabuntur & communicabunt, idque singulis annis, donec tempus pœnitentiæ eſet expletum, quod quibusdam longius, alijs breuius constituebatur, vt trium, septem, decem, vel duodecim annorum; vt patet ex eodem loco.

Sexto, Erant variae pœnæ. Prima, Abstinere à communione Eucharistiæ, præterquam in Cœna Domini; vt patet ex Cypriano epist. 8. Secunda, Non poterant vnquam promoueri ad Clerum, vt patet ex dictis. Tertia, Abstinere à nuptijs. Indulgebatur tamē interdum adolescentibus ad vitandam fornicationem; vt patet ex epist. 92. cap. 12.

Quarta, Non poterant accedere ad militiam secularem; vt patet ex eadem epist. c. 11. Quinta, Non poterant interim esse susceptores in Baptismo vel in Confirmatione; vt patet ex Concil. Parisiensi lib. 1. cap. vltimo. Sexta, Carebant infirmorum Vnctione; vt patet ex Innocentio I. epistola ad Decentium c. 8. Septima, Erant separati loco à reliquis fidelibus. Primo enim debebant manere ante fores Ecclesiæ: postea admittebantur intro, sed cum Catechumenis: postremò admittebantur cum fidelibus; sed alijs communiatis non poterant communicare ante reconciliationem; patet hoc ex epistola Canonica Gregorij Thaumaturgi, quæ additur Canonibus Photij. Octaua pœna, Habebant habitum lugubrem: erant enim induti veste pulla, & cilicio, & tonso capite, exceptis feminis, quæ caput velabant; patet hoc ex Ambrosio lib. ad virginem lapsam cap. 8. & ex Paciano Episcopo Barcelonensi in exhortatione ad pœnitentiam. Nona, Singulis diebus ieiuniorum debebant venire ad Ecclesiam, & submittere capita Sacerdotibus, vt eis manus imponerent, & pro eis orarent; vt patet ex can. 80. Concilij IV. Carthaginensis. Decima, Sepelire mortuos; patet ibidem can. 81. Undecima, Flectere genua diebus Dominicis & tempore Paschali, quando alij stantes orabant; ibid. can. 82. Duodecima, Vitare balnea & conuiuia, & insistere orationi & ieiunijs, cubare in sacco & cinere; patet ex Ambrosio lib. ad virginem lapsam cap. 8. & ex alijs.

IN ADDITIONES D. THOMÆ. QVÆSTIO PRIMA.

De Contritione, quæ est prima pars Sacramenti Pœnitentiæ.

Quid sit Contritio?

Notandum est, Concilium Tridentinum sess. 14. can. 4. definire Contritionem generatim hoc modo, *Contritio est animi dolor, ac detestatio de peccato commisso cum proposito non peccandi de cætero.* Circa quam definitionem sunt aliquot dubia.

D V B I V M I.

Virum Contritio essentialiter sit detestatio, an dolor?

HI actus sunt distincti. Detestatio enim est odium, & opponitur amorī, seu complacentiæ. Dolor autem, seu tristitia oritur ex detestatione mali, si ipsum malum sit præsens, & opponitur gaudio.

Respondeo: Quidam putant Contritionem propriè & essentialiter esse detestationem: Dolorem verò esse effectum contritionis. Ita Caietanus O-puscule de Contritione qu. 1. Dominicus Soto dist. 17. quæst. 2. art. 1. Ratio ipsorum est: Quia contritio est primus actus pœnitentiæ: atqui dolor non potest esse primus actus, nam oritur ex displicentiâ, & odio.

Sed contrarium videtur esse verius, scilicet Contritionem propriè esse Dolorem de peccato com-

missio. Primò, Quia ipsum nomen afflictionem & dolorem insinuat. Secundò, Quia pœnitere formaliter est dolere, non detestari: atqui contritio formaliter est pœnitentia: ergo formaliter est dolor. Tertio, Quia in Beatis est displicentia peccatorum olim commissorum, non tamen in illis est contritio; quia non est in illis dolor, cum eius non sint capaces, propter statum.

Aduerte tamen, Dolorem non posse esse sine detestatione mali, de quo doletur; & ideo Concil. Tridentinū supra sess. 14. can. 4. vtrumque posuit. Dices: Ergo, si quis detestaretur peccata sua sine dolore, non legitime pœniteret. Respondeo: Fieri nequit in hac vita, vt quis serio detestetur sua peccata in ordine ad reconciliationem, quin simul doleat: nam detestatio feria mali, quod concipitur adesse, necessariò parit dolorem; sicut amor boni presentis necessariò parit gaudium. Si tamen ponamus non interuenire dolorem, non erit pœnitentia, vt patet in Beatis.

Ad Rationem in contrarium: Etſi dolor non sit primus actus habitus pœnitentiæ absolutè considerati, est tamen primus actus ipsius quatenus dicitur Pœnitentia. Adde nec ipsam detestationem esse primum actum illius habitus, vt patet ex supra dictis.

Contritio propriè est dolor, non detestatio.

An possit quis legitime pœnitere sine dolore.